

Aestimo iam nosse uel ad huc te discere posse.
 Dicendi mores Loyce amplectende colores.
 Quae studet ad mirum semp̄cludere uerū.
 Dulcior ex ore socia d'angente sorore;
 Eloqui flores uerbi redolentis odores
 Fluminibus praeis ita Rhetorilando uocatis.
 Frondibus aut uicibus horis aut uicibz, elige totis;
 Sinectar mellis ex dulci uimine uellis.
 Carpis ex erba molli lectissima uerba.
 Tunc eris ipse maro calami moderamine claro.
 Tullius & Varro firtte reconditx narro;
 Qui tamen hi flores. q̄ sint memorem odores.
 Tu illius & multi Rhetoresis nectare culti.
 Et cū Grāmaticis studio Donatus amicis.
 Cū utris puras omnes scripsere figuras,
 Ille quidē dixit. & certo ^{lūtte} nomine fixit.
 Sensus ornatū p̄nomina multiplicatū.
 Dulcia sed uerbis distinxerat hic ab acerbis.
 Ambo sub exēplis faciles & testibus amplis.
 Quae tam in prunis hauserunt fontibz, unis
 Ipsorū propriis gentilibz q̄ sophis
 P̄spiciū greci. neq̄ clauso lumine ceteri.
 Hec ibi lexeos uocant & Dianoeos.
 Qui legit atheneos scriptores atq̄ latinos. Gessier

Göttingen UB., Hec. 99, f. 163v

Göttingen 11.13.1919

f. 1. 13. 1919

Hand K